

[Weikop.]

gørelse af aftaler — med hensyn til sådanne registreringer og offentliggørelser ligger det i visse lande under fællesmarkedet ikke nær så stramt som herhjemme.

Jeg peger på dette, bl. a. fordi den højtærede minister er inde på, at man kan forudse en produktionsregulering, og det vil vel sige en produktionsregulering ved statens medvirken, gennem lovgivning. Nu er statsregulering af produktion jo ikke noget ukendt herhjemme. Det kender vi fra krigens tid, da produktionstilladelser nærmest var noget i retning af guldrandede papirer, og jeg tror, jeg tør sige, at næsten alle var enige om, at dette var en ond foreteelse. Hvis man derimod allerede nu kan lempe anmeldelsespligt og hele vort indregistreringssystem, så at der langt lettere kan sluttes friere aftaler, indgås private aftaler netop med det formål at gøre sig modstandsdygtig til det tidspunkt, da den endnu større konkurrence vil indfinde sig, tror jeg, det vil være til gavn både for erhvervene og for beskæftigelsen i det hele taget. Mon ikke den højtærede minister netop i forbindelse med denne lovgivning skulle se lidt på dette meget vigtige spørgsmål og lade administrationen tage sig af vigtigere opgaver end at sidde og granske aftaler og priserne i detailhandelen og lave store betænkninger på et par hundrede sider, som kommer i disse dage? Det er lidt ejendommeligt, at man her taler om stigninger på 1 pct., samtidig med at staten og kommunerne sætter deres priser op med 15 og 20 pct., uden at forbrugerne kan løbe til noget monopoltilsyn og beklage sig over stat og kommuner.

Jeg tror, at prisforhøjelser herhjemme bedst holdes i ave af større import. Derfor vil jeg meget gerne støtte den højtærede handelsministers bestræbelser for at fremme importen mest muligt, selv om nogle måske stadig mener, at det er hensigtsmæssigt at leve i et lukket marked et stykke tid endnu.

Jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Anker Lau, at 110 medarbejdere i handelsministeriets licenskontor er for mange. Jeg synes, 110 mand til at sidde og udfylde attester er for meget. Det lyder måske lidt brutalt at sige det over for dem, der er ansat dér; men på den anden side har

der vel næppe været noget tidspunkt, hvor mangelen på kontorfolk har været så stor som nu. Derfor vil jeg også tro, at man, naturligvis under iagttagelse af en vis hensynsfuldhed, ville kunne iværksætte en hurtigere afvikling.

Der er også en anden grund til, at jeg mener, man bør afvikle. Man bygger her i landet stadig væk nye administrationer op, og det nødvendiggør ganske enkelt, at man afvikler al overflødig administration, alt, hvad der ikke er strengt påkrævet — vel at mærke hvis vi ikke skal havne i et kolossalt administrationsapparat, hvis væsentlige formål ville blive at give papirfabrikerne anledning til større udvidelse.

Den højtærede handelsminister antyder, at fællesmarkedsforhandlingerne måske kan gå så hurtigt, at man må tage denne lovgivning op igen, inden den udløber. Også jeg er noget tilbøjelig til at tro, at fællesmarkedsforhandlingerne vil blive tilendebragt tidligere end måske antaget i dag, men netop derfor synes jeg, der er særdeles god anledning til allerede nu at prøve på at tilrettelægge alle de forhold for erhvervene, der netop står i forbindelse med denne lovgivning og med den friere import, og søge at behandle dem så hurtigt som muligt.

Jeg synes derfor, det ville være naturligt, om vi i det udvalg, der jo bliver nedsat, fik en lille redegørelse for, hvilke foranstaltninger man påtænker, selv om jeg meget godt ved, at der sidder et udvalg og følger fællesmarkedsforhandlingerne.

Et springende punkt i denne forbindelse er også det, som den højtærede handelsminister berørte i sin fremsættelsestale, nemlig spørgsmålet om kapitaloverførsel, kort og godt sagt: spørgsmålet om at bevare danske virksomheder på danske hænder. Vi ønsker vel alle sammen så vidt muligt at sikre danske virksomheder på danske hænder; men vi ved også, at det kræver økonomisk modstandskraft i visse tilfælde at undlade afhændelse af virksomheder, som vi meget gerne ser bevaret herhjemme. Jeg nævner det bare, men skal ikke komme nærmere ind på spørgsmålet her; nu får vi jo en forhandling i udvalget om disse ting.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg og mit